



Czesław MEJRO (1908-1986), mgr inż. elektryk, specj. elektroenergetyki, projektant, naukowiec, prof. PW, organizator; w młodości lekkoatleta, obrońca Polski. Ur. 31 I 1908 w W-wie. Studia ukończ. na PW jako mgr inż. elektryk (1932). Wyczynowo uprawiał skok wzwyż i biegi krótkie w Polsce W-wa: miał rekord P w sztaf. 4 × 400 m (3:28,6 1927); 3 tyt. m. P: 4 × 400 m 1929 i 1930, sk. wzw. 1930; 9 × był na podium MP. Po studiach projektował l. el. 150 kV Mościce – Starachowice. W l. 1936-44, pracował w FAE Szpotańskiego, był dyr. filii w M-lesiu. We wrz. 1939, dow. plut. radiowym w Tw. Modlin – dostał Krzyż.Wal. *Okupacja*: ppor. rez. w AK ps. ‘Szprotka’, w 1942 zainstal. tajną radiostację do l. z Londynem. W SEP brał udział w oprac. proj. elektryfikacji P powojennej. Na pocz. 1944 wywieziony do ob. pracy w Austrii. Po woj. w 1945 zorg. ZEOM w Olsztynie. W 01.1946 pocz. dział. dydaktycz. na WE PW. Brał udział w odbud. PW jako projektant i inż. nadzoru i wykon. instal. el. odbudow. gm. PW: Gl., Fiz., El-go, Chemii, Lotn. i Tech. Ciepl. W 1950 mianowany prof. ndzw.; prodziekanem 1951-52, dziekanem WE 1952-54, prorektor PW 1954-55; prac. w Kat. Elektrowni, u prof. S. Kończykowskiego (1891-1985); w l. 1959-62 kier. Zakł. Sieci El. na WE. W r. 1962 przeniósł się do MEiL PW prac. w Kat. Siłowni i Gospod. Energet. oraz Kat. Energet. Jądrowej. Od 1965 kier. Zakł. Gospod. Energet. W l. 1976-80 był także prof. w IPPT PAN, wyjechał do Konga, tam prowadził studia elektryfikacyjne prowincji Kivu. W l. 80. zajmował się planowaniem gospod. energet. i gruntownej przebudowy struktur gosp. kraju przy ogranicz. zasobach energet. Twierdził, że po rozwinięciu prod. EJ i ciepłej w reaktorach powielających, wydajność materiałów rozszczepialnych może wzrosnąć nawet 60-krotnie! Promotor 13 doktoratów. Napisał 10 książek nt. energetyki polskiej. Odznaczony: med. 10-lecia PL 1955 i Złotą Odzn. Hon. „Za Zasługi dla Warszawy” 1963. Zmarł 24 III 1986 i został pochowany na Cm. Wojskowym na Powązkach w W-wie.

Wiesław Maria BARWICZ (1913-2002), mgr inż. elektryk i radiotechnik; pionier elektroniki próżniowej, pod jego kier. oprac. I. w kraju mikroskopy elektronowe, spawarki i piece wykorzyst. wiązkę elektronową itp. urz.; świetny organizator; twórca Wr. Szk. Elektron. Próżniowej. Ur. 14 III 1913 we Lwowie. Ukończył: – Wydział Mech.-Elektryczny PLw 1937; – Szk. Podch. Łączn. w Zegrzu 1938, oraz – Société Générale d’Electricité de Paris 1939. Po powrocie do P, pracuje w Pol. Zakł. Philips (ZP) w W-wie. Po zakońc. kampanii wrześniowej powrócił do ZP, zaopatrywał AK w cz. radiowe, sam wykonał 25 odb. radiowych, za to odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi w 1944. W kwietniu 1945 rozpoczął pracę w Zarz. Techn. PR w Łodzi. W 1946 jako pełnomocnik rządu, reaktywował poniemiecką fabrykę lamp elektron. w Dzierżonowie i został jej dyr. W 1950 przeniesiono tę fabrykę do W-wy pn. ZWLE im. Róży Luxemburg, on był jej dyr. techn. Doprowadził do utworzenia Przemysłowego Inst. Elektroniki w W-wie (PIE) 1956 i został jego dyr. nac. PIE miał również oddz. we Wr. i Toruniu oraz zakł. dośw. w W-wie, Bolesławcu, Wr. i Koszalinie. Później, z PIE wydzieliły się Zakłady Półprzewodn. TEWA oraz CEMI. Od 1948 wykładał lampy elektronowe na PWr., a w 1954 utworzył Kat. Elektroniki, w 1968 został prof. i na bazie Kat. utworzył Inst. Technologii Elektronowej. Tam opracowano I. w kraju lampy z falą bieżącą i mikrofal. ukł. scal., mikroskopy elektronowe, spawarki i piece do spawania wiązką elektronową itp. Stworzył Wr. Szkołę Naukową. Elektroniki Próżniowej. Kierując ogromnym zakładem przemysłowym oraz dużym inst. nauk. w W-wie, przyjeżdżał do Wr. raz na 2 tyg., by przez 3 dni prowadzić wykłady i kierować bardzo młodym zespołem. Był dla tych młodych ludzi autorytetem, potrafił stworzyć szczególną atmosferę zaufania i współpracy, stawiał zespołowi ambitne zadania, pobudzał wyobraźnię i motywował do działania. Na emeryturze był doradcą naukowym różnych instytucji w W-wie. Zmarł 18 stycznia 2002 w Izabelinie k. W-wy, spoczywa na tamtejszym cmentarzu.



Zob. <http://apw.ee.pw.edu.pl> ajm



Sekcja Automatyki
i Pomiarów
OW SEP im. Kazimierza
Szpotańskiego



ZAPROSZENIE

na

XXXVIII SEMINARIUM WEP

poświęcone pamięci

Wybitnych Elektryków Polskich

Czesława MEJRO (1908-1986)

Wiesława Marii BARWICZA (1913-2002)

24 marca 2025 r. godz. 16:00 – 19:00
w sali konf. Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej,
gmach Starej Kotłowni (sale 4 i 5)
przy Placu Politechniki 1 w Warszawie

XXXVIII SEMINARIUM SAiP OW SEP
z serii WEP
(Wielcy/Wybitni Elektrycy Polscy)

Poświęcone pamięci
Wybitnych Elektryków Polskich

Czesława MEJRO (1908-1986)
Wiesława Marii BARWICZA (1913-2002)

Pod patronatem

Dziekana Wydziału Elektrycznego PW — Andrzeja Dzielińskiego
Prezesa OW SEP — Andrzeja Englerta

KOMITET ORGANIZACYJNY

Andrzej Marusak — *przewodniczący*
Robert Borysik
Paweł Krajewski
Piotr Marusak

SEKCJA AUTOMATYKI I POMIARÓW Oddziału Warszawskiego
Stowarzyszenia Elektryków Polskich
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa, lok. 140, tel. 22-827-38-46,
<http://apw.ee.pw.edu.pl>, e-mail: biuro@sep.warszawa.pl

PROGRAM

OTWARCIE SEMINARIUM — godz. 16:00, s. 4
Pożegnanie zmarłych Kolegów

REFERATY OKOLICZNOŚCIOWE 16:05 - 17:05

„Czesław MEJRO (1908-1986)”
— *Andrzej Marusak, dr inż.* (30')

„Wiesław Maria BARWICZ (1913-2002)”
— *Andrzej Marusak, dr inż.* (30')

Dyskusja

TEMATYKA OGÓLNA 17:05 - 18:05

„Historia i znaczenie pieniądza.
Ciekawostki ze świata numizmatyki
— *Zdzisław Gręda, SAiP OW SEP* (60')

ZAKOŃCZENIE SEMINARIUM godz. 18:05

POCZĘSTUNEK 18:05 do 19:00, sala 5